

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 22. & 28. lib. 1. Paralipom. in quibus describitur Davidis zelus in præparandis ad Fabricam Templi expensis. Ejus Oratio ad Proceres de ornatu Templi & Vasorum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

N.331. *Considera 2.* Quid mali evenire soleat illis, qui bonis aliorum consiliis non acquiescunt, suæ tantum rationis ductum sequentes. David enim, etsi virorum prudentissimus, pessimè tamen erravit, dum rejectò Ministrorum suorum consiliò cap. 27. numerari voluit subditos suos: quare peccati sui ultorem illico sensit Deum, horrendâ peste subditos ejus affligentem. Sicut homini ignota loca peragranti nil magis necessarium, quàm Ducem itineris peritum sequi; ita cum ob naturæ per peccatum corruptæ statum virtutis tramitem & veræ sapientiæ semitam ignoremus, aliorum consiliis & auxiliis obsequi oportet. Ingeniosa est illa de hirundine fabula. Hæc avis cum semel iterumque alias monuisset volucres, ut semina lini eruerent, hoc verò consilium surda aure acciperent omnes, illa quanto citius in urbes & oppida sese contulit, ibidem moratura. Cæteris deinde avibus subsidiò lini captis strenuè illudit, tuta suo in tecto sedens. Quare ò Christiane! ne tartareus auceps frequenter te per illecebras capiat, prudentiùm & piorum virorum consiliis utere: divinò probata Oraculò res est Proverb. 15. *dissipari cogitationes, ubi non est consilium.* & eruditè admodum S. Greg. Nissen. cap. 3. de Opif. humil. ait: ò rem admirabilem? sol creatur nullâ deliberatione precedente, eodemque pacto Cœlum, quibus duobus nihil potest esse par in rebus creatis. Ad solius hominis formationem Creator ille rerum quadam cum consideratione accedit: nam naturam nostram condidit velut Instrumentum quoddam, Regno administrando idoneum, quasi diceret: *creatus est homo, ut cum consilio gubernet, & ex sui molitione disceret, quò pacto & ipse reliqua moliretur &c.*

Doctrina 4.

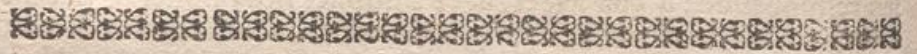
Desumpta ex cap. 22. & 28. lib. 1. Paralipom. in quibus describitur Davidi zelus in preparandis ad Fabricam Templi expensis, Ejus Oratio ad Proceres de ornatu Templi & Vasorum &c.

N.332. *Considera 1.* **C**hristianos Voluntariæ Paupertatis amatores iisdem verbis uti posse, in Spirituali sensu acceptis, qualibus usus fuerat Rex David cit. cap. 22. v. 14. asserens: *ecce! ego in Paupertate mea preparavi impensas Domûs Domini.* Enim verò si ad Spirituale Adificium, divinæ Majestati erigendum, se instar Impensarum habent varia-
rum

rum virtutum actus, utique eò ditior quis erit, quò fuerit, virtuosior? Angelus in Apocalypsi scribens, calamum suum in hæc verba acuit c. 2. v. 9. *scio Paupertatem tuam, sed dives es.* In quem locum Hugo Cardin. ait: *dives es, scilicet divitiis spiritualibus: credo Paupertate Magistrâ obtentis.* Et hinc Eccles. homines quosdam vocat *divites in virtute*, atque Apostolus de primis Christianis, qui nil majori in pretio quam voluntariam paupertatem cum aliis virtutibus habuere, dicit 2. Corinth. 6. *sicut egentes, multos autem locupletantes.* Maria Virgo, quæ per profundissimam humilitatem fundamentum in se jecerat præstantissimo Templo Dei, illud mediante maximâ paupertate eum impensis confecit, apud S. Brigittam testata lib. 1. revelat c. 10. *omnia, quæ habere potui, dedi indigentibus, nihilque nisi victum tenuem, & vestitum reservavi. Nulla mihi nisi Deus placuerunt &c.* Christiane Lector cum Davide non tantum de materiali, sed etiam Spirituali Templi ædificio sollicitus, collige sumptus in Voluntaria Paupertate, id est: non coacervandò Bona, sed relinquendò, si quæ habes, ut te admonet Beda noster in Lucam scribens. Nec satis est ea relinquere corpore, si retineantur mente, dum Christus Spiritu pauperes, ut alibi jam memini, petit. Non reliquit omnia teste Senecâ de paupert. *Qui retinuit seipsam.* Imò verò, subjungit noster Petrus Dam. de S. P. Benedicto, *nil prodest sine se ipso cetera reliquisse.*

Considera 2. Si singula Ministerii Sacri vasa necesse fuerit confici N. 333. ex auro, puritatis symbolo, ut loquitur S. Scriptura cap. 28. quanta requiratur puritas in vasis illis, quæ non ad quodvis obvium & leve Templi Ministerium, sed ad tractandum, & recipiendum ipsius Domini corpus & sanguinem ordinata sunt. *Quâ igitur non oportet mundiorum esse eum, qui hoc Sacrificiò participatus est?* exclamat S. Chrysostomus homil. 83. in Matth. *quos radios non deberet excedere manus illa, quæ hanc carnem pertractat? os, quod igne impletur Spirituali? lingua, quæ cruentatur admirabili sanguine?* in primitiva Ecclesia teste Pædag. Christ. c. 1. §. 3. Diaconus Communionem Populo præbiturus, altâ voce clamare consueverat: *Sancta Sanctis. Si quis non sit Sanctus, Sacramentum non accedat.* Ipsis etiam Angelis purissimis Spiritibus imperatur Genes. 18. ut accepturi figuram panis Eucharistici lavent pedes: quanta igitur cura lavandus homo, non figuram, sed figuratum ipsum sumpturus? Christus Dominus in montem Thabor discipulos suos ducturus, non lavit pedes eorum, sed ducturus eos ad mensam corporis & sanguinis, ut
per

per hoc doceat teste Sylveria hîc q. 26. majorem requiri puritatem in eo, qui accedit ad fumendum corpus Christi, quàm ad spectandam ejus gloriam. Curiosè forsan inquireret nonnullus, cur inter homines in morte discumbentes, viri tantùm censeantur ab Evangelista? nam Joannes ait: *discubuerunt viri quasi quinque millia.* Matthæus expressè excipit mulieres & parvulos. Responsum in promptu est, si consideremus, mulieres & parvulos à natura delicatulos, omne illud refugere, quod rigidum est, & naturæ vim infert, à Christo tamen requiritur ad obsterendas animæ maculas. Prout illud testatur S. Cyprian. Serm. de lapsu asserens; *quàm magna deliquimus, tam granditer desleamus, alto vulneri diligens, & longa medicina non desit: pœnitentia crimine minor non sit.* Virum se non mulierem probavit S. Margarita Virgo Regis Hungarorum filia, quæ pridè Communionis jejunare in pane & aqua solebat, tota quæ nocte in oratione pernoctare. Pudeat Christiane Lector, te virum, virili in pœnitentia à fœmina vinci.

FASCICULUS L.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 2. Paralipom. in quibus describitur Salomoni collata Divitia, Sapientia & Gloria. Pactum ejus cum Hiram de Lignis & Operariis.

IV.334. Considera I. **S**Alomonem etsi teste S. Scripturâ cap. 1. Divitias, Substantiam & Gloriam acceperit adeò copiosam: ut nullus in Regibus nec ante nec post ei fuerit similis. Nihilominus tamen coactum esse fateri Eccles. 2. *vidi in omnibus vanitatem & nihil &c.* atque hinc illò etiamnum tempore, quò talibus fortunæ Mundique Bonis fruebatur, exclamare auditus est: *ego Ecclesiastes sui Rex in Jerusalem.* Utens tempore præteritò præsentis locò, quasi illud ipsum esse Divitiarum, Honorum & Voluptatum, quò tunc actu fruebatur, adeò